

มรดกธรรม..จากครั้งพุทธกาล

เมื่อเจ้าชายสิทธัตถะประทับอยู่ ณ โคนไม้ศรีมหาโพธิ์ ในวันเพ็ญเดือน ๖ เมื่อ ๒,๕๐๐ กว่าปีมาแล้วนั้น ทรงตั้งสัจจะด้วยพระทัยอันเด็ดเดี่ยวว่า **“แม่เลือดเนื้อในกายของเราจะเหือดแห้งไป เหลือแต่เส้นเอ็นหนังและกระดูกก็ตาม หากไม่ได้บรรลุพระสัมมาสัมโพธิญาณ เราจะไม่ยอมลุกขึ้นจากที่นี่เป็นอันขาด”** จากนั้นทรงเจริญสมาธิภาวนา ครั้นถึงยามต้นทรงบรรลุพุทเพนิवासานุสติญาณ ความหยั่งรู้ระลึกชาติได้ ยามที่ ๒ ทรงบรรลุจุตูปปาตญาณ ความหยั่งรู้ถึงความจุติและความเกิด ยามที่ ๓ ทรงบรรลุอาสวักขยญาณ ความหยั่งรู้ที่กำจัดอาสวกิเลสที่หมักหมมอยู่ในจิตให้หมดสิ้นไป

หลังจากที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จดับขันธปรินิพพานไประยะหนึ่งแล้ว พระอริยบุคคลทั้งหลายได้ค่อยๆ ลดจำนวนลง ส่งผลให้ประจักษ์พยานแห่งการบรรลุธรรม และวิธีการปฏิบัติธรรมแจกเช่นในสมัยพุทธกาลและสืบทอดมาอีกระยะหนึ่งได้ค่อยๆ เลือนรางหายไปเป็นที่สุด เหลือแต่เพียงร่องรอยความรู้ที่มีปรากฏอยู่ในพระไตรปิฎกและคัมภีร์ต่างๆ ของอรรถกถาจารย์ทั้งหลาย ซึ่งเป็นมรดกธรรมอันทรงคุณค่ายิ่ง แต่ก็นับเป็นเรื่องยากที่คนรุ่นหลังจะสามารถปฏิบัติตามให้เกิดปฏิเวธได้อย่างสมบูรณ์เหมือนครั้งยุคพุทธกาล

จวบจนกระทั่งพระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ พระมหาเถระผู้ทรงคุณอันประเสริฐ ผู้มีความตั้งใจวชอุทิศชีวิตถวายเป็นพุทธบูชา และตั้งใจศึกษาธรรมะทั้งในภาคปริยัติและภาคปฏิบัติอย่างจริงจัง ซึ่งท่านได้เคยกล่าวไว้ว่านับตั้งแต่ออกบวชวันแรก ท่านได้ตั้งใจเจริญสมาธิภาวนาทุกวันโดยไม่เคยขาดเลย แม้แต่วันเดียว ซึ่งท่านได้ทดลองปฏิบัติตามวิธีการต่างๆ ตามที่มีปรากฏอยู่ในตำรับตำรา ตลอดจนเดินทางไปแสวงหาความรู้จากพระนักปฏิบัติผู้มีชื่อเสียงในหลายสำนัก ส่งผลให้ท่านเป็นผู้แตกฉานทั้งในด้านปริยัติและปฏิบัติอย่างลึกซึ้ง

ในที่สุดความเพียรของท่านก็สัมฤทธิ์ผล เมื่อท่านตั้งใจปฏิบัติธรรมโดยเอาชีวิตเป็นเดิมพัน จนสามารถค้นพบ “เส้นทางสายกลาง” หรือ “มัชฌิมา ปฏิปทา” อันเป็นหนทางนำไปสู่การบรรลุมรรคผลนิพพานของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และพระอรหันตผู้ทั้งหลาย นับเป็นการค้นพบครั้งยิ่งใหญ่ ที่ทำให้พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ได้รับการยกย่องให้เป็นมหาปูชนียาจารย์ เพราะท่านคือบุคคลสำคัญที่เป็นพยานในการตรัสรู้ธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และเป็นผู้รื้อฟื้นคำสอนดั้งเดิมในการปฏิบัติธรรมให้กลับมาเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวาง และยังเป็นการจุดประกายให้พระพุทธศาสนาสว่างไสวโชติช่วงขึ้นอีกครั้ง

